

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความแบบอิสระของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณ ราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ชื่อนักศึกษา	นายอุดม ศรีนนท์
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชา	หลักสูตรและวิธีสอน
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาด ความถี่ของข้อผิดพลาด อัตราเฉลี่ยของจำนวนคำข้อผิดพลาดต่อ 100 คำ สาเหตุของข้อผิดพลาดและการถ่ายโอนโครงสร้างภาษาไทยในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบอิสระของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 50 รูป ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจาก ประชากรจำนวน 90 รูป จำนวน 2 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หัวข้อสำหรับการเขียนเรียงความจำนวน 11 หัวข้อ 2) รูปภาพเรื่องสำหรับการเขียนเรียงความจำนวน 3 เรื่อง 3) เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจำนวน 47 ชนิด

ในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากเรียงความทั้งหมด 85 ฉบับใช้คำร้อยละ และต้นฉบับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 รูปที่สุ่มมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุของข้อผิดพลาด
ผลการวิจัยพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างมีข้อผิดพลาดในการเขียนทั้ง 47 ชนิด โดยสามารถเรียงลำดับความถี่ของข้อผิดพลาดจากมากไปหาน้อยจำนวน 10 อันดับ คือ 1) Error in the use of tenses 2) Error in the use of determiners 3) Error in the use of prepositions 4) Error in the use of verb forms 5) Punctuation 6) Literal translation from L1 (Thai) to English (L2) 7) Error in the use of adverbs 8) Wrong choice of words 9) Error in the use of nouns 10) Error in the use of agreement

2) อัตราเฉลี่ยของจำนวนคำข้อผิดพลาดของกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นจำนวน 15.66 คำต่อการเขียน 100 คำ

3) สาเหตุของข้อผิดพลาดสามารถเรียงตามลำดับความถี่จากสูงมาต่ำได้ คือ การแทรกซ้อนจากภาษาแม่ คิดเป็นร้อยละ 32.10 ความสะเพร่า คิดเป็นร้อยละ 17.70 การสรุปกฎเกินความเป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 15.63 การไม่รู้ข้อจำกัดของกฎ คิดเป็นร้อยละ 14.40 การมีมโนทัศน์ที่ผิดพลาด คิดเป็นร้อยละ 10.29 และการใช้กฎไม่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.88 นอกจากนี้ยังพบสาเหตุของข้อผิดพลาดเพิ่มเติมอีก 2 สาเหตุ คือ ความจำและความเคยชิน

4) กลุ่มตัวอย่างเขียนเรียงความภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างจากภาษาไทย ซึ่งเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียน